

การพัฒนาทักษะด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาโดยใช้กระบวนการวิจัย เป็นฐาน กรณีศึกษา ชุมชนแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม บ้านปะอ่าว จังหวัดอุบลราชธานี

สุภาพร ดวนใหญ่, พิกุล สายดวง
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี
อีเมล: ying41_ying@hotmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี 2) ฝึกทักษะนักศึกษาในการนำกระบวนการวิจัยไปใช้ในการค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเองและ 3) ส่งเสริมนักศึกษาในการมีส่วนร่วมอนุรักษ์และเผยแพร่ชุมชนแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม บ้านปะอ่าว โดยมีกลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นปีที่ 4 มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี ปีการศึกษา 2559 ที่เรียนวิชาการศึกษาอิสระจำนวน 20 คน ซึ่งได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้รายวิชาการศึกษาอิสระ จำนวน 11 แผน แบบประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษ และแบบบันทึกการสังเกตขณะปฏิบัติการวิจัย วิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณโดยการหาค่าเฉลี่ยร้อยละ และเชิงคุณภาพโดยการวิเคราะห์เนื้อหา โดยการจำแนกถ้อยคำ หรือข้อความที่กลุ่มตัวอย่างแสดงความคิดเห็น แล้วนำมาตีความ สังเคราะห์ และวิเคราะห์ด้วยหลักแห่งเหตุผล สร้างข้อสรุปแบบอุปนัย อภิปรายถึงข้อเท็จจริงที่ค้นพบตามสภาพการณ์ ปรากฏการณ์ ความสัมพันธ์ และประเด็นสำคัญ เพื่อตอบคำถามการศึกษา

ผลการวิจัย พบว่า 1) ทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ของนักศึกษา เมื่อพิจารณาคะแนนเฉลี่ยของการนำเสนอผลการวิจัยระหว่างบทที่ 1-3 (ครั้งที่ 1) และบทที่ 4-5 (ครั้งที่ 2) มีคะแนนเฉลี่ยเพิ่มขึ้น คิดเป็นร้อยละ 9.20 2) ผลการสังเกตพฤติกรรมขณะปฏิบัติการวิจัยของนักศึกษาระหว่าง บทที่ 1-3 (ครั้งที่ 1) ครั้งที่ 1 และบทที่ 4-5 (ครั้งที่ 2) มีคะแนนเฉลี่ยเพิ่มขึ้น คิดเป็นร้อยละ 7.81 3) นักศึกษามีส่วนร่วมอนุรักษ์และเผยแพร่ชุมชนแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม บ้านปะอ่าว โดยการจัดทำวีดิทัศน์และฐานข้อมูลเว็บไซต์แหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมหัตถกรรมเครื่องทองเหลืองบ้านปะอ่าวทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ

คำสำคัญ: วิจัยเป็นฐาน

Research based speaking Development of Students a Case Study: Community Heritage Tourism Ban Pu-Ao, Ubon Ratchathani Province

Supaporn Duanyai, Pikul Saiduang
Ubon Ratchathani Rajabhat University
E-mail: ying41_ying@hotmail.com

ABSTRACT

This research was both quantitative and qualitative with the following aims 1) to develop the speaking skills of Ubon Ratchathani Rajabhat University students 2) to practice students to adopt research methodology to use with their self-learning and 3) to promote the students' participation in the conservation and publicity of cultural community tourist attractions in Ban Pa Ao. The subjects of the study were 20 fourth year Ubon Ratchathani Rajabhat University, English major students, who enrolled in an Independent Study course in the academic year 2016. A purposive sampling method was used for selecting the subjects. The instruments were 11 Independent Study course lesson plans, an English speaking evaluation form, and a participant observation form. The quantitative data was analyzed to find the mean and percentage, and the qualitative data was analyzed by using content analysis by identifying words or messages from participants' opinions and interpreting, synthesizing, and analyzing logically. Analytic induction was used for conclusion. Discussion was made based on facts from the situations, incidents, relationships, and significant issues to answer research questions.

The results showed that 1) students' speaking skills operationalized as the students' speaking mean score of unit 1-3 research presentation (first presentation) compared to unit 4-5 research presentation (second presentation) increased by 9.20 %. 2) The results of the class observation of unit 1-3 (first phase) compared to unit 4-5 (second phase) increased by 7.81 %. 3) The Students participated more in conservations and publicized cultural tourist attraction, in Ban Pa Ao, by creating a Thai and English video clip and database website of the handmade brass crafts of the cultural community tourist attraction, Ban Pa Ao.

Keywords: Research-based

บทนำ

จังหวัดอุบลราชธานีได้ชื่อว่าเป็นดินแดนแห่งเมืองนักปราชญ์ มีศิลปะ วัฒนธรรมและศิลปหัตถกรรมที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัว อันแสดงถึงวิถีชีวิตและวัฒนธรรมของชุมชน ที่สืบทอดมาจากบรรพบุรุษจากรุ่นหนึ่งไปสู่อีกรุ่นหนึ่ง แหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ส่วนมากจะรู้จักในกลุ่มของผู้ที่สนใจแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ซึ่งในจังหวัดอุบลราชธานีก็มีแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมมากมาย เช่น ชุมชนเครื่องทองเหลืองบ้านปะอาว ชุมชนทอผ้าไหม และ ชุมชนทอผ้าฝ้ายด้วยการย้อมสีธรรมชาติ ซึ่งแต่ละแห่งจะมีวิธีการสืบทอดกรรมวิธีที่แตกต่างกัน และลวดลายที่ประดิษฐ์ขึ้นมาล้วนแต่เป็นงานที่มีความเก่าแก่โบราณ ที่สืบสานมาจากบรรพบุรุษยาวนานกว่า 4,000 ปี

นับตั้งแต่ปี พ.ศ. 2525 เป็นต้นมาหน่วยงานของรัฐเริ่มให้ความสำคัญและเข้ามาส่งเสริมสนับสนุน และมีการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อต่าง ๆ ทั้งทางวิทยุและโทรทัศน์ โดยเฉพาะสื่อทางโทรทัศน์มีผลทำให้คนทั่ว ๆ ไปที่อยู่ต่างถิ่น ต่างจังหวัดได้รู้จักชุมชนแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม จังหวัดอุบลราชธานี ทำให้มีผู้คนสนใจแวะมาเยี่ยมชมอยู่ตลอดไม่เคยขาดครบจนทุกวันนี้ จึงส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงของแนวทางในการผลิต จากเดิมที่เคยผลิตเป็นของใช้ ที่สามารถเอาไปใช้งานได้จริง จึงหันมาผลิตเพื่อเป็นของที่ระลึกสำหรับนักท่องเที่ยว ทำให้สามารถจำหน่ายได้หลากหลายและถูกใจผู้ซื้อมากขึ้น

ปัจจุบันการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ให้คนรู้จักจะเกิดจากนักท่องเที่ยว ผู้คนที่มาเยี่ยมชมแล้วนำไปเล่าสู่กันฟัง มีโอกาสชักชวนกันมาเที่ยว การประชาสัมพันธ์ผ่านหน่วยงานของรัฐในรูปแบบต่าง ๆ เช่น การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ผู้สื่อข่าววัฒนธรรม และการมีโอกาสไปร่วมงานมหกรรมการจำหน่ายสินค้าที่ทางรัฐและหน่วยงานต่าง ๆ จัดขึ้นมา ก็ทำให้มีคนรู้จักมากขึ้น ทำให้มีนักท่องเที่ยวจากหลายจังหวัดและหลายประเทศมาเยี่ยมชม แวะซื้อสินค้าจากชุมชนท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม สร้างรายได้ สร้างงาน สร้างอาชีพให้แก่ชุมชน รายได้ส่วนหนึ่งมาจากนักท่องเที่ยวต่างชาติที่นิยมเข้ามาเที่ยวในเมืองไทย โดยเฉพาะเพื่อเข้ามาเพื่อศึกษาวิถีชีวิตของชุมชน ซึ่งรวมไปถึงการทำงานหัตถกรรมที่ทำด้วยมือที่เกิดจากภูมิปัญญาแท้ ๆ ของชุมชน ซึ่งถือได้ว่าเป็นจุดเด่นที่นักท่องเที่ยวต่างชาติสนใจ เพราะเป็นงานหัตถกรรมที่มีความโบราณเก่าแก่ และหาดูได้ยาก

ปัจจุบันสังคมโลกและสังคมในประเทศมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว วัฒนธรรมโลกตะวันตกได้ศิลปคลานรุกร้าเข้ามาสู่โลกตะวันออกและครอบครองวัฒนธรรมตะวันออกมากขึ้น งานหัตถกรรมที่เกิดในชุมชนแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมซึ่งเป็นงานที่ล้ำค่าจะต้องสูญหายไปอย่างแน่นอน เพื่อเป็นการอนุรักษ์หัตถกรรมท้องถิ่นให้คงอยู่ตลอดไป สมควรอย่างยิ่งที่ประชาชนและเยาวชนจังหวัดอุบลราชธานีจะต้องร่วมมือกันหันมาสนใจให้ความสำคัญกับการอนุรักษ์สิ่งที่เราเรียกว่า ภูมิปัญญาท้องถิ่นเป็นภูมิปัญญาของบรรพบุรุษไทย ที่อาศัยความเพียรพยายามสืบสาน รักษา ตั้งแต่อดีตกาล ส่งทอดมาสู่ลูกหลาน ครอบเจตปัจจุบัน

จากการลงพื้นที่และได้มีการหารือระหว่างคณะนักวิจัย ปราชญ์ชาวบ้านในพื้นที่ชุมชนบ้านปะอาว ตัวแทนกลุ่มชุมชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง พบประเด็นที่มีความสนใจร่วมกัน คือ ทางชุมชนบ้านปะอาวมี

เจตนาารมณห์วางแผนและต้องการอนุรักษ์หัตถกรรมเครื่องทองเหลืองไว้ให้รุ่นลูกหลานได้สืบทอดต่อไป อีกทั้งต้องการให้มีการเผยแพร่ขั้นตอนกระบวนการทำและที่มาของงานหัตถกรรมเครื่องทองเหลืองที่เกิดจากภูมิปัญญาท้องถิ่นให้นักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างชาติได้ทราบ จึงเป็นที่มาของแนวความคิด “การพัฒนาทักษะด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษา โดยใช้กระบวนการวิจัยเป็นฐาน กรณีศึกษา ชุมชนแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม บ้านปะอ่าว จังหวัดอุบลราชธานี” เพื่อให้นักศึกษาได้เรียนรู้ เผยแพร่งานหัตถกรรมเครื่องทองเหลืองและเกิดความภาคภูมิใจต่องานที่เกิดจากภูมิปัญญาของบรรพบุรุษที่อุตสาหะเพียรพยายามรักษา

เพื่อให้งานวิจัยในครั้งนี้เกิดความชัดเจนในการหาแนวทางอนุรักษ์ร่วมกับชุมชน คณะที่มิวิจัยจึงนำประเด็นที่ได้จากการลงพื้นที่ มาวิเคราะห์อีกครั้ง เพื่อนำไปสร้างวัตถุประสงค์ในการวิจัย พบประเด็นที่น่าสนใจดังนี้ ประเด็นที่ 1 เหตุใดนักศึกษาจึงขาดทักษะในการคิดวิเคราะห์และใช้เหตุใช้ผลในการตัดสินใจ ประเด็นที่ 2 เหตุใดคนนอกชุมชน เช่น นักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติ จึงมีความรู้เกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมมากกว่านักศึกษาในชุมชนเองที่กลับไม่รู้และไม่สนใจในเรื่องดังกล่าว และจะมีกระบวนการจัดการข้อมูลหรือสิ่งใด ๆ ของแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดอุบลราชธานีได้อย่างไร และประเด็นที่ 3 นักศึกษาจะสามารถเรียนรู้กระบวนการการสร้างงานหัตถกรรมท้องถิ่นในแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม เพื่อนำไปสู่การเผยแพร่และรับรู้ของนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติได้อย่างไร

นอกจากนี้แนวคิด “การพัฒนาทักษะด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษา โดยใช้กระบวนการวิจัยเป็นฐาน กรณีศึกษา ชุมชนแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม บ้านปะอ่าว จังหวัดอุบลราชธานี” ยังมีที่มาจากกรณีที่คณะนักวิจัยต้องการต่อยอดจากงานวิจัยที่เคยทำมาแล้วเรื่อง “การพัฒนาทักษะการคิดเชิงวิเคราะห์จากการอ่านบทความทางวิชาการภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี” (พิกุล สายดวงและและชญานันท์ ปิติกรพวงเพชร, 2558) ซึ่งพบว่านักศึกษาได้มีการฝึกทักษะการคิดวิเคราะห์อย่างต่อเนื่องมาเป็นเวลาสองปี มีทักษะการคิดวิเคราะห์ดีขึ้นอย่างต่อเนื่อง ดังนั้นในระยะที่สาม เพื่อเป็นการฝึกการคิดวิเคราะห์โดยให้นักศึกษาได้ฝึกเรียนรู้จากประสบการณ์และสถานการณ์จริง โดยใช้ทักษะในการนำกระบวนการวิจัยไปค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเองอันจะนำมาซึ่งการรู้จักคิดวิเคราะห์และใช้เหตุใช้ผลในการตัดสินใจ นำมาซึ่งการมีจิตสำนึก รักหวงแหนภูมิปัญญาของบรรพบุรุษในท้องถิ่นของตน และมีจิตอาสาในการช่วยเหลือชุมชน อีกทั้งใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ในการถ่ายทอด อธิบายความเป็นมาของงานหัตถกรรมที่มีในชุมชนแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดอุบลราชธานี ให้ทั้งนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติได้รับรู้เพื่อการสืบทอดและคงอยู่ตลอดไป จึงเป็นที่มาของโครงการวิจัยนี้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี
2. เพื่อฝึกทักษะนักศึกษาในการนำกระบวนการวิจัยไปใช้ในการค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเอง

3. เพื่อส่งเสริมนักศึกษาในการมีส่วนร่วมอนุรักษ์และเผยแพร่ชุมชนแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม บ้านปะอาว

ประโยชน์ของการวิจัย

1. ได้พัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาโดยใช้วิจัยเป็นฐาน โดยเรียนรู้จากแหล่งเรียนรู้จริง ที่มีในชุมชนของตน
2. ได้ฝึกนักศึกษาให้เกิดทักษะในการนำกระบวนการวิจัยไปค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเอง
3. นักศึกษาได้มีส่วนร่วมในการอนุรักษ์และเผยแพร่ชุมชนแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม บ้านปะอาว
4. ได้สื่อดีทัศนียภาพภาษาอังกฤษแนะนำแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม หัตถกรรมเครื่องทองเหลือง บ้านปะอาว
5. ได้ฐานข้อมูลเว็บไซต์แหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม หัตถกรรมเครื่องทองเหลืองบ้านปะอาวทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากร ได้แก่ นักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นปีที่ 4 มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี ปีการศึกษา 2559 ที่เรียนวิชาการศึกษาศาสตร์ จำนวน 20 คน ซึ่งได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ แบบประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษและแบบบันทึกการสังเกตขณะปฏิบัติการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยค้นคว้าได้ดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล โดยดำเนินการสอนตามแผนการเรียนรู้ที่ทำไว้ จำนวน 11 แผน สัปดาห์ละ 4 ชั่วโมง หลังจากสอนเสร็จทั้ง 11 แผน ผู้สอนได้ดำเนินการดังต่อไปนี้
 1. ประเมินผลทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษา จากการนำเสนอผลการวิจัย บทที่ 1-3 (ครั้งที่ 1) และ บทที่ 4-5 (ครั้งที่ 2)
 2. เปรียบเทียบผลการประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษ จากการนำเสนอผลการวิจัย บทที่ 1-3 (ครั้งที่ 1) และ บทที่ 4-5 (ครั้งที่ 2)
 3. สังเกตพฤติกรรมขณะปฏิบัติการวิจัยลงพื้นที่เก็บข้อมูลของนักศึกษา
 4. เปรียบเทียบพฤติกรรมขณะปฏิบัติการวิจัยลงพื้นที่เก็บข้อมูลของนักศึกษา บทที่ 1-3 (ครั้งที่ 1) และ บทที่ 4-5 (ครั้งที่ 2)

4. ผู้วิจัยค้นคว้าได้ดำเนินการสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าตามลำดับ
ดังนี้

1. การสร้างแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาการศึกษาศาสตร์ ของนักศึกษาศาสาวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นปีที่ 4 มีขั้นตอนการสร้าง ดังนี้

1.1 ผู้วิจัยค้นคว้าศึกษาคำอธิบายรายวิชาการศึกษาศาสตร์ ทฤษฎีหลักการสอนทักษะ การพูดภาษาอังกฤษ และทฤษฎีกระบวนการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการวิจัยเป็นฐานแล้ววิเคราะห์ความสัมพันธ์ของเนื้อหากับผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

1.2 สร้างแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ รายวิชาการศึกษาศาสตร์ ของนักศึกษาศาสา วิชาภาษาอังกฤษ ชั้นปีที่ 4 โดยใช้เนื้อหาในแผนการสอน และหัวเรื่อง (Topic) ที่เลือกไว้ โดยใช้ ขั้นตอนการสอนพูดเพื่อการสื่อสารของ เบิร์น (Byrne, 1986: 9) โดยแต่ละแผนมีขั้นตอน ดังนี้

1.2.1 ขั้นนำเสนอ (The presentation Stage) เป็นขั้นที่ผู้สอนสอนเนื้อหาใหม่ เพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจและจดจำได้ เพื่อนำไปใช้ในขั้นฝึกพูดต่อไป ผู้สอนมีบทบาทในฐานะผู้ให้ความรู้ อย่งไร ก็ตามผู้สอนควรใช้เวลาในขั้นนี้น้อยแต่มีประสิทธิภาพ เนื้อหาที่นำเสนอควรมีการสอดแทรกคำศัพท์ที่ จำเป็นที่สอดคล้องกับแผนการสอน หรืออาจเป็นเนื้อหาในบทเรียน

1.2.2 ขั้นฝึกปฏิบัติ (The Practice Stage) เป็นขั้นที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกพูด โดยใช้ความรู้จากขั้นนำเสนอ (The Presentation Stage) ให้ถูกต้อง ผู้เรียนมีบทบาทมากกว่าผู้สอน ซึ่งทำหน้าที่เป็นผู้ควบคุม (Conductor) นอกจากนี้ผู้สอนพยายามกระตุ้นให้ผู้เรียนพูดโดยให้คำถามปลาย เปิดแก่ผู้เรียน เช่น คำถามที่ขึ้นต้นด้วย What, Where, When, และ Why เป็นต้น สื่อที่นำมาใช้ได้แก่ เนื้อเรื่อง แบบฝึก กิจกรรม Mind Mapping

1.2.3 ขั้นผลิตภาษา (The Production Stage) ในขั้นนี้ผู้สอนปล่อยให้ผู้เรียนได้ ฝึกในขั้นที่ 2 อย่างเต็มที่ตามความต้องการ ผู้สอนมีบทบาทน้อยที่สุด และทำหน้าที่เป็น “ผู้จัดการ” (Manager) ให้การเรียนการสอนดำเนินต่อไป เน้นให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาอย่างคล่องแคล่ว มากกว่าเพื่อความถูกต้องทางภาษาและไวยากรณ์ เป็นการเตรียมให้ผู้เรียนพร้อมที่ใช้ภาษาจริงนอกห้องเรียน กิจกรรม ที่ใช้อาจเป็นแบบคู่ หรือกลุ่มก็ได้

1.3 นำแผนการสอนที่สร้างขึ้น เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ เพื่อตรวจสอบความถูกต้อง

1.4 นำแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ได้รับการตรวจพิจารณาจากผู้เชี่ยวชาญมาแก้ไข ปรับปรุงตามข้อเสนอแนะ

ด้านการจัดกิจกรรม กำหนดให้นักศึกษาทำงานเป็นกลุ่ม แก้ไขกิจกรรมแต่ละขั้นของการเก็บ ข้อมูลวิจัย เช่น ในขั้นปฏิบัติการ (Do) เพิ่มเวลาให้นักศึกษาแต่ละกลุ่มได้ฝึกพูดบรรยายการนำเสนอการ รายงานการวิจัย ของตนเองจนคล่อง

1.5 นำการสอนที่ได้รับการปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่อง แล้วนำไปทดลองใช้กับนักศึกษา สาขาวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นปีที่ 4 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง เพื่อหาข้อบกพร่องเกี่ยวกับเวลา เนื้อหา การใช้สื่อ และปัญหาการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน แล้วปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องที่พบคือ เนื้อหามากเกินไป เวลาในการฝึกพูดบรรยายรายงานการวิจัย น้อยเกินไป จึงต้องปรับเปลี่ยนเพื่อให้เหมาะสมกับนักศึกษา

1.6 นำแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ได้รับการปรับปรุงแก้ไขแล้ว เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ เพื่อตรวจสอบความถูกต้องอีกครั้งหนึ่ง

1.7 นำแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ได้รับการปรับปรุงแก้ไขและผ่านการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญมาจัดพิมพ์เป็นฉบับสมบูรณ์เพื่อนำไปทดลองกับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

2. สร้างแบบประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

2.1 ศึกษาเอกสารเกี่ยวกับรูปแบบการประเมินผลทางภาษา และแนวทางในการสร้าง เกณฑ์การประเมิน โดยใช้รูปแบบของ แฮริส (Harris, 1990: 84)

2.2 ระบุรายการที่เป็นเกณฑ์การให้คะแนนและระดับคุณภาพ โดยให้สอดคล้องกับผล การเรียนรู้ที่คาดหวัง และกิจกรรมการเรียนรู้ แล้วนำข้อมูลมาสร้างแบบประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษ โดยยึดเกณฑ์และการประเมินผลระดับความสามารถในการพูด ของแฮริส (Harris, 1990: 84) ซึ่งมีรายการ ประเมินจำนวน 5 รายการ ดังนี้ เนื้อหาการออกเสียง (Pronunciation) ความถูกต้องไวยากรณ์ (Grammar) ความคล่องแคล่วคำศัพท์ (Vocabulary) ทักษะการประกอบความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา (Fluency) และความเข้าใจ (Comprehension)

2.3 นำแบบประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษ เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญเพื่อพิจารณาความ สอดคล้องของรายการประเมินและกิจกรรมในสอน แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้ เชี่ยวชาญ

2.4 เมื่อปรับปรุงแก้ไขแล้วนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญชุดเดิมตรวจสอบความถูกต้องแล้วนำมา ปรับปรุงแก้ไขตามข้อบกพร่องที่พบ

2.5 นำแบบประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษที่ได้รับการปรับปรุงแก้ไขแล้ว เสนอต่อ ผู้เชี่ยวชาญ เพื่อตรวจสอบความถูกต้องอีกครั้งหนึ่ง

2.6 จัดพิมพ์แบบประเมินตามรายการที่ต้องการประเมิน เพื่อใช้ในการศึกษาค้นคว้า ต่อไป โดยผู้ศึกษาค้นคว้าได้กำหนดเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

21 - 25 คะแนน หมายถึง ดีมาก 14 - 20 คะแนน หมายถึง ดี

7 - 13 คะแนน หมายถึง ปานกลาง 0 - 6 คะแนน หมายถึง ปรับปรุง

3. การสร้างแบบสังเกตพฤติกรรมขณะลงพื้นที่รวบรวมข้อมูลของนักศึกษา มีวิธีการสร้าง ดังนี้

การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ

1. หาค่าเฉลี่ยและร้อยละของคะแนนที่ได้จากแบบประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ของนักศึกษา จากการใช้กระบวนการวิจัยเป็นฐาน จากการนำเสนอผลการวิจัย บทที่ 1-3 (ครั้งที่ 1) และ บทที่ 4-5 (ครั้งที่ 2)
2. หาค่าเฉลี่ยและร้อยละของคะแนนที่ได้จากแบบสังเกตพฤติกรรมขณะปฏิบัติการวิจัยของนักศึกษา บทที่ 1-3 (ครั้งที่ 1) และ บทที่ 4-5 (ครั้งที่ 2)

การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ

วิเคราะห์เนื้อหา โดยการจำแนกถ้อยคำ หรือข้อความที่กลุ่มตัวอย่างแสดงความคิดเห็น แล้วนำมาตีความ สังเคราะห์ และวิเคราะห์ด้วยหลักแห่งเหตุผล สร้างข้อสรุปแบบอุปนัย อภิปรายถึงข้อเท็จจริงที่ค้นพบตามสภาพการณ์ ปรัชญาการณ ความสัมพันธ์ และประเด็นสำคัญ เพื่อตอบคำถามการศึกษา

ผลการวิจัย

1. ผลการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี โดยวิเคราะห์จากคะแนนทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี หลังจาก ที่นักเรียนได้รับการสอนโดยใช้ แผนการสอนที่ 1-11 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีดังนี้

ตารางที่ 1 คะแนนทักษะการพูดภาษาอังกฤษ โดยใช้แบบประเมินผลทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาจากการนำเสนอผลการวิจัย บทที่ 1-3 (ครั้งที่ 1)

คนที่	รายการประเมิน					รวม (25 คะแนน)	ร้อยละ
	การออกเสียง (Pronunciation) (5 คะแนน)	ไวยากรณ์ (Grammar) (5 คะแนน)	คำศัพท์ (Vocabulary) (5 คะแนน)	ความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา (Fluency) (5 คะแนน)	ความเข้าใจ (Comprehension) (5 คะแนน)		
1	2	2	3	2	2	11	44.00
2	2	2	3	2	3	12	48.00
3	4	4	4	4	4	20	80.00
4	3	4	4	3	4	18	72.00

คนที่	รายการประเมิน					รวม (25 คะแนน)	ร้อยละ
	การออกเสียง (Pronunciation) (5 คะแนน)	ไวยากรณ์ (Grammar) (5 คะแนน)	คำศัพท์ (Vocabulary) (5 คะแนน)	ความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา (Fluency) (5 คะแนน)	ความเข้าใจ (Comprehension) (5 คะแนน)		
5	4	3	3	4	3	17	68.00
6	2	2	2	2	2	10	40.00
7	4	3	3	3	3	16	64.00
8	3	4	3	3	3	16	64.00
9	2	3	2	2	2	11	44.00
10	2	2	2	2	2	10	40.00
11	2	2	3	3	2	12	48.00
12	3	4	4	4	4	19	76.00
13	3	4	4	3	3	17	68.00
14	3	4	4	3	3	17	68.00
15	3	4	4	3	3	17	68.00
16	3	2	2	2	2	11	44.00
17	2	2	2	2	2	10	40.00
18	3	2	2	2	2	11	44.00
19	3	3	3	3	3	15	60.00
20	2	2	2	2	2	10	40.00
รวม	55	58	59	54	54	280	
เฉลี่ย	2.75	2.90	2.95	2.70	2.70	14.00	
ร้อยละ	55.00	58.00	59.00	54.00	54.00	56.00	

จากตารางที่ 1 คะแนนเฉลี่ยคะแนนทักษะการพูดภาษาอังกฤษ โดยใช้แบบประเมินผลทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษา จากการนำเสนอผลการวิจัย บทที่ 1-3 (ครั้งที่ 1) พบว่า มีคะแนนเฉลี่ย 14.00 จากคะแนนเต็ม 25 คิดเป็นร้อยละ 56.00 ซึ่งเมื่อเทียบกับเกณฑ์ นักศึกษามีคะแนนอยู่ในระดับดี 10 คน และระดับปานกลาง 10 คน

ตารางที่ 2 คะแนนทักษะการพูดภาษาอังกฤษ โดยใช้แบบประเมินผลทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษา จากการนำเสนอผลการวิจัย บทที่ 4-5 (ครั้งที่ 2)

คนที่	รายการประเมิน (ต่อ)					รวม (25 คะแนน)	ร้อยละ
	การออกเสียง (Pronunciation) (5 คะแนน)	ไวยากรณ์ (Grammar) (5 คะแนน)	คำศัพท์ (Vocabulary) (5 คะแนน)	ความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา (Fluency) (5 คะแนน)	ความเข้าใจ (Comprehension) (5 คะแนน)		
1	3	4	3	3	3	16	64.00
2	3	4	3	3	4	17	68.00
3	4	4	4	4	4	20	80.00
4	4	4	4	4	4	20	80.00
5	4	3	3	4	3	17	68.00
6	3	2	3	3	3	14	56.00
7	4	4	3	3	3	17	68.00
8	3	4	3	3	3	16	64.00
9	3	4	3	3	3	16	64.00
10	3	4	3	3	3	16	64.00
11	3	4	3	3	3	16	64.00
12	4	4	4	4	4	20	80.00
13	3	4	4	3	3	17	68.00
14	3	4	4	3	3	17	68.00
15	3	4	4	3	3	17	68.00
16	3	2	3	3	3	14	56.00
17	3	2	3	3	3	14	56.00
18	3	2	3	3	3	14	56.00

คนที่	รายการประเมิน (ต่อ)					รวม (25 คะแนน)	ร้อยละ
	การออกเสียง (Pronunciation) (5 คะแนน)	ไวยากรณ์ (Grammar) (5 คะแนน)	คำศัพท์ (Vocabulary) (5 คะแนน)	ความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา (Fluency) (5 คะแนน)	ความเข้าใจ (Comprehension) (5 คะแนน)		
19	3	2	3	3	3	14	56.00
20	3	2	3	3	3	14	56.00
รวม	65	67	66	64	64	326	
เฉลี่ย	3.25	3.65	3.30	3.20	3.20	16.30	
ร้อยละ	65.00	67.00	66.00	64.00	64.00	65.20	

จากตารางที่ 2 คะแนนเฉลี่ยคะแนนทักษะการพูดภาษาอังกฤษ โดยใช้แบบประเมินผลทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษา จากการนำเสนอผลการวิจัย บทที่ 4-5 (ครั้งที่ 2) พบว่า มีคะแนนเฉลี่ย 16.30 จากคะแนนเต็ม 25 คิดเป็นร้อยละ 65.20 ซึ่งเมื่อเทียบกับเกณฑ์ นักศึกษามีคะแนนอยู่ในระดับดี 20 คน

2. ผลการฝึกทักษะนักศึกษาในการนำกระบวนการวิจัยไปใช้ในการค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเอง คะแนนจากการสังเกตพฤติกรรมขณะปฏิบัติการวิจัย ของนักศึกษาสาขาราชวิทยาลัยภาษาอังกฤษ ชั้นปีที่ 4 มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี มีดังนี้

ตารางที่ 3 แบบสังเกตพฤติกรรมขณะปฏิบัติกรวิจัย บทที่ 1-3 (ครั้งที่ 1)

คนที่	รายการประเมิน								รวม (16 คะแนน)	เฉลี่ย	ร้อยละ
	ความสนใจ (2 คะแนน)	ความกระตือรือร้น (2 คะแนน)	ความตั้งใจ (2 คะแนน)	ความคิดสร้างสรรค์ (2 คะแนน)	ความรับผิดชอบ (2 คะแนน)	ความสุภาพสุณาน (2 คะแนน)	ความร่วมมือ (2 คะแนน)	การแสดงความคิดเห็น (2 คะแนน)			
1	2	2	2	2	2	1	1	1	13	1.62	81.25
2	2	2	2	1	2	2	2	1	14	1.75	87.50
3	2	2	2	2	2	2	2	2	16	2.00	100
4	2	2	2	2	2	2	2	2	16	2.00	100
5	2	2	2	1	2	2	2	1	14	1.75	87.50
6	2	2	2	2	2	1	2	1	14	1.75	87.50
7	2	2	2	1	2	2	2	1	14	1.75	87.50
8	2	2	2	1	2	2	2	1	14	1.75	87.50
9	2	2	2	1	2	1	2	1	13	1.62	81.25
10	2	2	2	1	2	1	2	1	13	1.62	81.25
11	2	2	2	1	2	2	2	1	14	1.75	87.50
12	2	2	2	2	2	2	2	2	16	2.00	100
13	2	2	2	1	2	1	2	1	13	1.62	81.25
14	2	2	2	1	2	1	2	1	13	1.62	81.25
15	2	2	2	1	2	1	2	1	13	1.62	81.25
16	2	2	2	1	1	1	1	1	11	1.37	68.75
17	2	1	2	1	1	1	1	1	10	1.25	62.50
18	2	1	2	1	1	1	2	1	11	1.37	68.75
19	2	1	2	1	2	1	2	1	12	1.50	75.00

คนที่	รายการประเมิน								รวม (16 คะแนน)	เฉลี่ย	ร้อยละ
	ความสนใจ (2 คะแนน)	ความกระตือรือร้น (2 คะแนน)	ความตั้งใจ (2 คะแนน)	ความคิดสร้างสรรค์ (2 คะแนน)	ความรับผิดชอบ (2 คะแนน)	ความสนุกสนาน (2 คะแนน)	ความร่วมมือ (2 คะแนน)	การแสดงความคิดเห็น (2 คะแนน)			
20	2	1	2	1	2	1	2	1	12	1.50	75.00
รวม	40	36	40	25	37	28	37	23	266		
เฉลี่ย	2.00	1.80	2.00	1.25	1.85	1.40	1.85	1.15	13.30		
ร้อยละ	100	90.00	100	62.50	92.50	70.00	92.50	57.50	83.12		

จากตารางที่ 3 คะแนนเฉลี่ยจากการศึกษาพฤติกรรมขณะปฏิบัติการวิจัย ของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นปีที่ 4 มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี จากการสังเกตพฤติกรรมขณะปฏิบัติการวิจัย บทที่ 1-3 (ครั้งที่ 1) นักศึกษามีคะแนนเฉลี่ย 13.30 จากคะแนนเต็ม 16 คิดเป็นร้อยละ 83.12 ซึ่งเมื่อเทียบกับเกณฑ์ นักศึกษามีคะแนนในด้านความสนใจ ความกระตือรือร้น ความตั้งใจ ความรับผิดชอบ ความร่วมมือ อยู่ในระดับดีมาก ด้านความสนุกสนานอยู่ในระดับดี ด้านความคิดสร้างสรรค์ อยู่ในระดับปานกลาง และด้านการแสดงความคิดเห็น อยู่ในระดับต้องปรับปรุง

ตารางที่ 4 แบบสังเกตพฤติกรรมขณะปฏิบัติการวิจัย ของนักศึกษา บทที่ 4-5 (ครั้งที่ 2)

คนที่	รายการประเมิน								รวม (16 คะแนน)	เฉลี่ย	ร้อยละ
	ความสนใจ (2 คะแนน)	ความกระตือรือร้น (2 คะแนน)	ความตั้งใจ (2 คะแนน)	ความคิดสร้างสรรค์ (2 คะแนน)	ความรับผิดชอบ (2 คะแนน)	ความสนุกสนาน (2 คะแนน)	ความร่วมมือ (2 คะแนน)	การแสดงความคิดเห็น (2 คะแนน)			
1	2	2	2	2	2	1	1	2	14	1.75	87.50

คนที่.	รายการประเมิน								รวม (16 คะแนน)	เฉลี่ย	ร้อยละ
	ความสนใจ (2 คะแนน)	ความกระตือรือร้น (2 คะแนน)	ความตั้งใจ (2 คะแนน)	ความคิดสร้างสรรค์ (2 คะแนน)	ความรับผิดชอบ (2 คะแนน)	ความสนใจ (2 คะแนน)	ความร่วมมือ (2 คะแนน)	การแสดงความคิดเห็น (2 คะแนน)			
2	2	2	2	2	2	2	2	2	16	2.00	100
3	2	2	2	2	2	2	2	2	16	2.00	100
4	2	2	2	2	2	2	2	2	16	2.00	100
5	2	2	2	1	2	2	2	1	14	1.75	87.50
6	2	2	2	2	2	2	2	2	16	2.00	100
7	2	2	2	1	2	2	2	1	14	1.75	87.50
8	2	2	2	1	2	2	2	1	14	1.75	87.50
9	2	2	2	1	2	1	2	2	14	1.75	87.50
10	2	2	2	1	2	1	2	1	13	1.62	81.25
11	2	2	2	1	2	2	2	1	14	1.75	87.50
12	2	2	2	2	2	2	2	2	16	2.00	100
13	2	2	2	1	2	1	2	2	14	1.75	87.50
14	2	2	2	1	2	1	2	2	14	1.75	87.50
15	2	2	2	1	2	1	2	2	14	1.75	87.50
16	2	2	2	2	2	1	1	2	14	1.75	87.50
17	2	2	2	2	2	2	2	2	16	2.00	100
18	2	2	2	1	2	1	2	1	13	1.62	81.25
19	2	2	2	2	2	2	2	2	16	2.00	100
20	2	2	2	1	2	1	2	1	13	1.62	81.25
รวม	40	40	40	29	40	31	38	33	291		
เฉลี่ย	2.00	2.00	2.00	1.25	2.00	1.55	1.90	1.65	14.55		
ร้อยละ	100	100	100	72.50	100	77.50	95.00	82.50	90.93		

จากตารางที่ 4 คะแนนเฉลี่ยจากการศึกษาพฤติกรรมขณะปฏิบัติการวิจัย ของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นปีที่ 4 มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี จากการสังเกตพฤติกรรมขณะปฏิบัติการวิจัย บทที่ 4-5 (ครั้งที่ 2) นักศึกษามีคะแนนเฉลี่ย 14.55 จากคะแนนเต็ม 16 คิดเป็นร้อยละ 90.93 ซึ่งเมื่อเทียบกับเกณฑ์ นักศึกษามีคะแนนในด้านความสนใจ ความกระตือรือร้น ความตั้งใจ ความรับผิดชอบ ความร่วมมือ และการแสดงความคิดเห็น อยู่ในระดับดีมาก ความคิดสร้างสรรค์ความสนุกสนาน อยู่ในระดับดี

ตารางที่ 5 คะแนนเฉลี่ยจากแบบประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษ และแบบสังเกตพฤติกรรม ขณะปฏิบัติการวิจัย ของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นปีที่ 4 มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี

รายการ	นำเสนอผลการวิจัยและการปฏิบัติการวิจัย		
	1	2	เฉลี่ย
คะแนนทักษะการพูดภาษาอังกฤษ คิดเป็นร้อยละ	56.00	65.20	60.60
คะแนนพฤติกรรมขณะปฏิบัติการวิจัย คิดเป็นร้อยละ	83.12	90.93	87.03
รวมเฉลี่ย	69.56	78.07	73.82

จากตารางที่ 5 คะแนนทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษา หลังการใช้แผนการสอนทั้ง 11 แผน แล้วทำการนำเสนอผลการวิจัย บทที่ 1-3 (ครั้งที่ 1) คิดเป็นร้อยละ 56.00 และคะแนนทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษา จากการนำเสนอผลการวิจัย บทที่ 4-5 (ครั้งที่ 2) คิดเป็นร้อยละ 65.20 นักศึกษามีคะแนนทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้น คิดเป็นร้อยละ 9.20 คะแนนพฤติกรรมขณะปฏิบัติการวิจัย บทที่ 1-3 (ครั้งที่ 1) คิดเป็นร้อยละ 83.12 และคะแนนพฤติกรรมขณะปฏิบัติการวิจัย บทที่ 4-5 (ครั้งที่ 2) คิดเป็นร้อยละ 90.93 นักศึกษามีคะแนนพฤติกรรมขณะปฏิบัติการวิจัยเพิ่มขึ้น คิดเป็นร้อยละ 7.81

3. ผลผลิตที่ได้หลังจากการทำวิจัยเพื่อส่งเสริมนักศึกษาในการมีส่วนร่วมอนุรักษ์และเผยแพร่ชุมชนแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม บ้านปะอาว

ผลผลิตที่ได้จากการพัฒนาทักษะด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษา โดยใช้กระบวนการวิจัยเป็นฐาน คือ นักศึกษาได้เรียนรู้กระบวนการทำหัตถกรรมเครื่องทองเหลือง บ้านปะอาว รู้จักรักและหวงแหนชุมชนของตน และที่สำคัญคือได้ช่วยกันระดมความคิดในการมีส่วนร่วมในการเผยแพร่ชุมชนแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม บ้านปะอาว ให้เป็นที่รู้จักแก่นักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติ โดยผลผลิตที่ได้คือ สื่อวีดิทัศน์ภาษาอังกฤษแนะนำแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม หัตถกรรมเครื่องทองเหลือง บ้านปะอาว และได้ฐานข้อมูลเว็บไซต์แหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมหัตถกรรมเครื่องทองเหลือง บ้านปะอาวทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการขับเคลื่อนในการสืบทอดอนุรักษ์ เผยแพร่ชุมชนแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม บ้านปะอาว

อภิปรายผล

1. เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี

ผลการศึกษาคั้งนี้ พบว่า พัฒนาการของทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน มีคะแนนจากการประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษที่ได้รับการพัฒนาจากการจัดแผนการสอน และการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยเน้นการวิจัยเป็นฐาน มีคะแนนคิดเป็นร้อยละ 60.60 จัดอยู่ในระดับปานกลาง แสดงให้เห็นว่าการสอนโดยปฏิบัติตามแผนการสอน และการพัฒนาทักษะด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษา โดยใช้กระบวนการวิจัยเป็นฐาน กรณีศึกษาชุมชนแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม บ้านปะอาว จังหวัดอุบลราชธานี ความสามารถพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาได้ในระดับปานกลาง ทั้งนี้สืบเนื่องจากมีคำศัพท์เฉพาะจำนวนมากที่นักศึกษาต้องเรียนรู้ และระยะเวลาในการฝึกทักษะการพูดที่มีค่อนข้างจำกัด โดยนักศึกษาต้องเรียนรู้คำศัพท์เฉพาะที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย และคำศัพท์ที่เกี่ยวกับเครื่องทองเหลืองด้วย จึงทำให้ต้องใช้ความคุ้นเคย ความเข้าใจ และต้องมีระยะเวลาในการจดจำที่เหมาะสม แต่สิ่งที่ผู้สอนก็ได้พยายามสอนเพิ่มเติมเพื่อช่วยเหลือนักศึกษา คือ ได้ให้คำปรึกษาคำศัพท์เฉพาะบางคำที่นักศึกษาไม่เข้าใจความหมาย ซึ่งสอดคล้องกับ เบิร์น (Byrne, 1986: 9) ได้กล่าวถึงขั้นนำเสนอ เป็นขั้นที่ผู้สอนเนื้อหาใหม่ เพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจและจดจำได้ เพื่อนำไปใช้ในขั้นฝึกพูดต่อไป ผู้สอนมีบทบาทในฐานะผู้ให้ความรู้ อย่างไรก็ตามผู้สอนควรใช้เวลาในขั้นนี้น้อยแต่มีประสิทธิภาพ เนื้อหาที่นำเสนอควรมีการสอดแทรกคำศัพท์ที่จำเป็นที่สอดคล้องกับแผนการสอน หรืออาจเป็นเนื้อหาในบทเรียน ในขั้นผลิตภาษา (The Production Stage) ในขั้นนี้ผู้สอนปล่อยให้ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติอย่างเต็มที่ตามความต้องการ ผู้สอนมีบทบาทน้อยที่สุด และทำหน้าที่เป็น“ผู้จัดการ” (Manager) ให้การเรียนการสอนดำเนินต่อไป เน้นให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาอย่างคล่องแคล่ว มากกว่าเพื่อความถูกต้องทางภาษาและไวยากรณ์ เป็นการเตรียมให้ผู้เรียนพร้อมที่ใช้ภาษาจริงนอกห้องเรียน กิจกรรมที่ใช้อาจเป็นแบบคู่ หรือกลุ่มก็ได้ นอกจากนี้ในการทำการวิจัยประกอบไปด้วยหลายขั้นตอน เพื่อส่งเสริมความเข้าใจแก่นักศึกษาให้มากยิ่งขึ้น ผู้สอนจึงได้ส่งเสริมทักษะการวิจัยตามแผนการสอนที่ได้เตรียมไว้ เพื่อให้ นักศึกษาสามารถเก็บรวบรวมข้อมูล เพื่อนำเสนองานวิจัยตามขั้นตอนที่ถูกต้องควบคู่ไปกับคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับเครื่องทองเหลือง ตามความเข้าใจที่ตนได้ค้นพบข้อมูลมาด้วยตนเอง ซึ่งสอดคล้องกับ ทิศนา ขัมมณี (2547: 56) กล่าวถึงกระบวนการวิจัยว่า ปัญหาส่วนใหญ่ ผู้สอนให้ผู้เรียนดำเนินการตามขั้นตอนของการวิจัยทั้ง 4 แต่จุดอ่อนที่พบคือ ผู้สอนมักไม่สอนหรือฝึกทักษะกระบวนการที่จำเป็นต่อการดำเนินการให้แก่ผู้เรียน ตัวอย่าง เช่น ผู้สอนมอบหมายให้ผู้เรียนไปสืบค้นข้อมูลความรู้ หรือไปเก็บข้อมูล หรือสรุปข้อมูล โดยไม่ได้สอนหรือฝึกทักษะหรือสิ่งที่จำเป็นต่อการทำสิ่งนั้น จึงได้กล่าวได้ว่าเป็นการสั่งมากกว่าการสอน การสั่งเป็นเพียงการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีโอกาสใช้กระบวนการเหล่านั้น ซึ่งผู้เรียนจะทำได้มากน้อยหรือดีเพียงใดนั้น ขึ้นอยู่กับศักยภาพของผู้เรียนเป็นสำคัญ ผู้สอนไม่ได้สอนเพราะการสอน หมายถึง การช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้เพิ่มพูนขึ้นจากระดับที่เป็นอยู่ ดังนั้นหากผู้สอนจะสอนกระบวนการวิจัย ผู้สอนจะต้องช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้เกี่ยวกับกระบวนการดังกล่าว ซึ่งผู้สอนจำเป็นต้องช่วยเสริมทักษะที่จำเป็นต่อการดำเนินงานในแต่ละขั้นตอน ซึ่งทักษะเหล่านี้ ส่วนใหญ่จะเป็นทักษะที่เรียกว่า ทักษะกระบวนการ ซึ่งอาจ

เป็นทักษะกระบวนการทางสติปัญญา เช่น ทักษะกระบวนการคิด หรือทักษะกระบวนการทางสังคม นอกจากนี้ผู้สอนยังได้พัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษด้วยการใช้คำถาม ขณะที่นักเรียนนำเสนอข้อมูลเป็นภาษาอังกฤษ ผู้สอนพยายามกระตุ้นให้ผู้เรียนพูดภาษาอังกฤษให้มาก โดยใช้ “คำถาม” Who, What, Where, และ When “คำถาม” จะเป็นเครื่องมือเพื่อวัดว่านักเรียนเข้าใจสิ่งที่เก็บข้อมูลมามากน้อยเพียงไร การใช้คำถามเป็นสิ่งจำเป็นต่อการสอนพูด ถ้าคำถามนั้นมีจุดประสงค์เพื่อการสอนมากกว่าเป็นการทดสอบ ในการสอนพูดภาษาอังกฤษการใช้คำถามเพื่อกระตุ้นให้นักเรียนพูด ผู้สอนสามารถใช้คำถามเป็นเครื่องมือในการจัดกระบวนการความคิด เพื่อนำไปสู่การพูด ในการสอนพูดผู้สอนจะถามผู้เรียนเป็นภาษาอังกฤษ ซึ่งจะทำให้นักเรียนมีโอกาสพูดในการนำเสนองานได้มากขึ้น โดยผู้สอนจะถามคำถาม หลาย ๆ แบบ เช่น คำถามขึ้นต้นด้วย Who, What, Where, และ When เพื่อฝึกทักษะการคิดของนักเรียนให้เป็นไปตามลำดับขั้นและใช้คำถามประเภท Who, What, Where, และ When เพื่อฝึกทักษะการคิดของนักเรียนให้พัฒนาในระดับสูงขึ้นไป การใช้กระบวนการถามคำถามดังกล่าว นอกจากจะเป็นการฝึกการสนทนาทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณแล้ว ยังเป็นการกระตุ้นให้เกิดการอภิปรายแสดงความคิดเห็นในชั้นเรียน รวมทั้งเป็นการฝึกการใช้ภาษาเพื่อพัฒนานักเรียนให้เป็นผู้มีความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษด้วย ซึ่งสอดคล้องกับ เบิร์น (Byrne, 1986: 9) ได้กล่าวถึงขั้นตอนการสอนพูดเพื่อการสื่อสารว่า ในขั้นฝึกปฏิบัติ (The Practice Stage) เป็นขั้นที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกพูด โดยใช้ความรู้จากขั้นนำเสนอ (The Presentation Stage) ให้ถูกต้อง ผู้เรียนมีบทบาทมากกว่าผู้สอน ซึ่งทำหน้าที่เป็นผู้ควบคุม (Conductor) นอกจากนี้ผู้สอนพยายามกระตุ้นให้ผู้เรียนพูดโดยให้คำถามปลายเปิดแก่ผู้เรียน เช่น คำถามที่ขึ้นต้นด้วย Who, What, Where, และ When เป็นต้น สื่อที่นำมาใช้ควนเป็น เนื้อเรื่อง แบบฝึกกิจกรรม Mind Mapping เป็นต้น

2) เพื่อฝึกทักษะนักเรียนในการนำกระบวนการวิจัยไปใช้ในการค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเอง

พฤติกรรมขณะปฏิบัติการวิจัยของนักศึกษา มีคะแนนจากแบบสังเกตพฤติกรรมขณะปฏิบัติการวิจัย คิดเป็นร้อยละ 87.03 จัดอยู่ในระดับดีมาก ซึ่งแสดงให้เห็นว่าการพัฒนาทักษะด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษา โดยใช้กระบวนการวิจัยเป็นฐาน กรณีศึกษา ชุมชนแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมบ้านปะอ่าว จังหวัดอุบลราชธานี เป็นการกระตุ้นให้นักศึกษาได้ใช้ฝึกทักษะในการพูดภาษาอังกฤษมากที่สุด ทำให้นักศึกษามีความตั้งใจในการพูดและทำกิจกรรม เกิดวินัยและความร่วมมือในการทำงาน ทำให้คุณภาพของการรวบรวมข้อมูลและผลผลิตที่ได้เป็นที่ภาคภูมิใจของตนเองจนเกิดความมั่นใจในการพูดบรรยายการรวบรวมข้อมูลและผลผลิตที่ได้จากงานวิจัย เกิดความสนุกสนานในการเรียน เรียนอย่างมีความสุข ในขณะที่เดียวกันผู้สอนก็จะเป็นผู้ประเมินพฤติกรรมของนักศึกษาในแต่ละขั้นตอนของกิจกรรมที่มีการปฏิบัติ ซึ่งสอดคล้องกับ สมหวัง พิธิยานุวัฒน์ และทัศนีย์ บุญเติม (2545) ได้กล่าวถึงการสอน RBL (Research Base Learning) ว่าเป็นการนำเอาการวิจัยมาใช้เป็นวิธีสอน โดยใช้เป็นเครื่องมือให้ผู้เรียนแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง หรือ คิดแก้ปัญหาด้วยตนเอง ซึ่งผลจากวิธีการสอน RBL จะช่วยสร้างให้ผู้เรียนมีทักษะการแสวงหาความรู้ เกิดคุณลักษณะ ใฝ่รู้ มีความคิดสร้างสรรค์ เกิดการเรียนรู้ได้ตลอดชีวิต เป็นการสอนเนื้อหาวิชา เรื่องราว กระบวนการ ทักษะ และอื่น ๆ โดยใช้รูปแบบการสอนชนิดที่ผู้เรียน

เกิดการเรียนรู้เนื้อหาหรือสิ่งต่าง ๆ ที่ต้องการสอนนั้นโดยอาศัยพื้นฐานกระบวนการวิจัย นอกจากนี้ Evans (1998) กล่าวว่า การสอนที่ใช้วิจัยเป็นฐานน่าจะมีคามหมายรวมใน 4 ประเด็นหลัก Outcome คือ ผลการวิจัย ก่อให้เกิดเนื้อหาในหลักสูตร Process คือ กระบวนการวิจัย เป็นวิธีการทำให้เกิดการเรียนรู้ Tools คือ เรียนรู้การใช้เครื่องมือวิจัยและ Context คือ บริบทหรือสิ่งรอบ ๆ ที่เอื้อให้เกิดการพัฒนาการเรียนรู้ รวมทั้งวัฒนธรรมวิจัยในตัวผู้เรียนด้วย และที่สำคัญ สมหวัง พิธิยานุวัฒน์ (2545) ได้กล่าวถึงลักษณะของการจัดการศึกษาแบบ RBL ว่า เป็นการเปลี่ยน แนวคิด โดย เปลี่ยนนักศึกษาจาก “เรียนรู้โดยการฟัง ตอบให้ถูก” เป็นการปฏิบัติโดย “การถาม หาคำตอบเอง เป้าหมาย นักศึกษาเปลี่ยนเป้าหมายจาก “การเรียนรู้โดยการจำ ทำ ใช้” เป็น “การคิด ค้น แสวงหา” วิธีสอน เปลี่ยนวิธีสอน ผู้สอน เปลี่ยนจาก “การบรรยาย” เป็น “การให้คำปรึกษา” ผู้สอนชี้แนะ ให้คำปรึกษา วิธีการเก็บข้อมูลแก่ผู้เรียน บทบาทผู้สอน เปลี่ยนบทบาทผู้สอนจาก “การเป็นผู้ปฏิบัติเอง” เป็น “การจัดการให้ผู้เรียน” โดยให้ผู้เรียนนำเสนอข้อมูลที่ค้นพบ ให้ผู้เรียนนำเสนอชิ้นงานที่ใช้แก้ปัญหา และให้ผู้เรียนบันทึกสะท้อนผล การเรียนรู้

3) เพื่อส่งเสริมนักศึกษาในการมีส่วนร่วมอนุรักษ์และเผยแพร่ชุมชนแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม บ้านปะอ่าว

ผลผลิตที่ได้หลังจากการทำวิจัยเพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์และเผยแพร่ชุมชนแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม บ้านปะอ่าว คือ วิทยุทัศน์ภาษาอังกฤษแนะนำแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม หัตถกรรมเครื่องทองเหลืองบ้านปะอ่าว และฐานข้อมูลเว็บไซต์แหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม หัตถกรรมเครื่องทองเหลืองบ้านปะอ่าว ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ซึ่งสอดคล้องกับ ไพศาล สุวรรณน้อย (2549: 23) ได้กล่าวถึง องค์ประกอบของการวิจัยว่ามี 4 องค์ประกอบ ได้แก่ องค์ประกอบที่ 1 ผลการวิจัย (Outcomes) ผลการวิจัยที่ได้จากการทำวิจัย คือ องค์ความรู้ที่ผู้เรียนสร้างขึ้นจากการศึกษาค้นคว้าด้วยตัวเอง เป็นการเรียนรู้เนื้อหาสาระจากกระบวนการวิจัย และการสร้างองค์ความรู้จากกระบวนการวิจัยเป็นการสร้างองค์ความรู้ที่มีเหตุผล เป็นระบบ มีความน่าเชื่อถือ องค์ประกอบที่ 2 กระบวนการ (Process) กระบวนการทำวิจัยเป็นกระบวนการที่เริ่มจากการกำหนดปัญหา การทำความเข้าใจกับปัญหา กำหนดคำถามวิจัย ออกแบบวิธีวิจัย สร้างเครื่องมือเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูล และเขียนรายงานวิจัย จะทำให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้จากกระบวนการวิจัยพร้อมกับฝึกทักษะการวิจัยไปพร้อมกัน องค์ประกอบที่ 3 เครื่องมือในการวิจัย (Tools) การวิจัยแต่ละสาขาวิชาซีพจะมีลักษณะเฉพาะ และมีความแตกต่างกัน จึงทำให้ผู้เรียนได้เรียนรู้และพัฒนาทักษะในการใช้เครื่องมือการวิจัยในศาสตร์ของตนเองด้วย องค์ประกอบที่ 4 บริบท (Context) บริบทของการเรียนรู้การจัดการจัดการเรียนการสอนแบบเน้นการวิจัยจะสร้างบรรยากาศการวิจัยเป็นการพัฒนาผู้เรียนให้อยู่ในสภาพแวดล้อมการแสวงหาความรู้โดยใช้การวิจัย จากข้อมูลดังที่กล่าวมาแล้วจะเห็นว่า องค์ประกอบที่ 1 ผลการวิจัย (Outcomes) เป็นส่วนสำคัญมาก ที่แสดงให้เห็นถึงองค์ความรู้ที่นักศึกษาได้จากการวิจัย

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

1.1 อาจารย์สาขาอื่นสามารถนำแนวทางกระบวนการวิจัยเป็นฐานไปบูรณาการในการสอน เพื่อพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ การวางแผน นำไปสู่การหาวิธีทางแก้ปัญหาอย่างเป็นระบบ

1.2 สถานศึกษาควรนำองค์ความรู้ที่ได้จากการวิจัยนี้มาเป็นแนวทางในการพัฒนาการเรียน การสอนภาษาอังกฤษ เพื่อฝึกให้นักเรียนและเยาวชนในท้องถิ่นเป็นยูววิจัย มีคฤเทศก์น้อย ให้สามารถช่วยเหลือชุมชนและสร้างปลูกฝังจิตสำนึกการรักในท้องถิ่นบ้านเกิดของตน

1.3 สถานศึกษาในจังหวัดอุบลราชธานี นำผลการวิจัยที่ได้ไปปรับหลักสูตร เพื่อให้เยาวชน ในท้องถิ่นได้ฝึกทักษะกระบวนการวิจัยเป็นฐาน สูการปฏิบัติจริงในชีวิตประจำวัน โดยมุ่งเน้นเรื่องการ ศึกษาแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมที่มีในชุมชน สูการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืน

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยในครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการทำวิจัยเกี่ยวกับกิจกรรมกระบวนการวิจัยเป็นฐานบูรณาการกับวิชาอื่น ๆ ที่ ไม่ใช่วิชาภาษาอังกฤษ

2.2 ควรทำวิจัยเกี่ยวกับกิจกรรมกระบวนการวิจัยเป็นฐานบูรณาการกับวิชาภาษาอังกฤษกับ กลุ่มตัวอย่างอื่นและในระดับชั้นอื่น

2.3 ควรปรับปรุงแบบกิจกรรมให้เหมาะสมกับระยะเวลาการจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียน

2.4 ควรมีการต่อยอดงานวิจัยเดิม โดยสร้างทีมยูววิจัยในชุมชน ได้แก่ นักเรียนในโรงเรียน ประถมศึกษาและมัธยมศึกษา

บรรณานุกรม

ทิตนา แชมมณี. (2547). *เทคนิคการมีส่วนร่วม*. กรุงเทพฯ: ซีเอ็ดดูเคชั่น.

พิกุล สายดวงและชญานันท์ ปิติกรพวงเพชร. (2558). *การพัฒนาทักษะการคิดเชิงวิเคราะห์จากการอ่าน บทความทางวิชาการภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี*. มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี, อุบลราชธานี.

ไพศาล สุวรรณน้อย. (2549). *การจัดการเรียนรู้โดยใช้การวิจัยเป็นฐาน: การพัฒนาสู่มหาวิทยาลัยวิจัย*. *วารสารศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยขอนแก่น*, 27, 17-26.

สมหวัง พิธิยานุวัฒน์และทัศนีย์ บุญเติม. (2545). *วิจัยเป็นฐาน*. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย ราชภัฏสวนดุสิต

Byrne. (1986). *Teaching Oral English*. London: Longman.

Evans. (1998). *Research Base Learning*. New York: McGraw Hill.